

Ofensywa powstańców greckich

Ostre walki na przedmieściach otoczonej Floriny. Mimo pomocy Anglosasów — wojska demokratyczne zwyciężają faszystów

RZYM PAP. — Jak donosi radio wojsk demokratycznych w Grecji, oddziały powstańców prowadzą aktywne operacje przeciwko wojskom rządowym w całym szeregu miejscowości. Oddziały demokratyczne zajęły miejscowości Janokladi, Amfissa oraz Litgritis. W pobliżu Edesy wojska powstańcze w dalszym ciągu prowadzą ofensywę. W ciągu ostatnich dni powstańcy zdobyli wsie Staffilo, Grossia, Aeropora, Sultana oraz Terrio. Ludność przechodzi masowo na stronę powstańców. W miejscowości Dimotihos oddziały demokratyczne wysadziły most kolejowy oraz zniszczyły kilka kilometrów szyn kolejowych. Prócz tego wojska demokratyczne okrążają miasto Florina. Walki trwają już na przedpolach miasta. Rząd grecki, lekając się wywo-

łać panikę, nie podaje żadnych wiadomości o walkach w tych rejonach. Monarchiści greccy stosują surowe represje do ludności wsi podejrzanych o współdziałanie z wojskami demokratycznymi.

LONDYN PAP. Korespondent dziennika

„News Chronicle” donosi, że sekretarz generalny EAM i członek biura politycznego greckiej partii komunistycznej Demetrius Partsalides oraz 100 innych przywódców EAM znajdują się pod silną strażą na wyspie Cyrkos. Partsalides i pozostali zesłańcy wyrażają zdanie, że powstańcy greccy pod przewodem ge-

nerała Markosa zwyciężą wojska rządu greckiego, pomimo dolarów amerykańskich i doradców brytyjskich. Partsalides oświadczył korespondentowi „News Chronicle” że odpowiedzialność za obecną sytuację w Grecji spada na Stany Zjednoczone. Przywódca EAM podkreślił, że organizacja ta zawsze dążyła do pokojowego rozwiązania sprawy Grecji. Jako przykład powtórzył on udział EAM w rządzie Sofulisa.

Korespondent „News Chronicle” ostrzega, że byłoby poważnym nieszczęściem, gdyby obecne zmiany w Grecji doprowadziły do wzmocnienia sił reakcyjnych.

„Głos” dla dzieci swoich Czytelników

Wielki

Konkurs Szkolny

JUŻ w jutrzejszym numerze szczegóły i pierwszy kupon

Pełny tekst noty

wysłanej przez ZSRR do rządów USA i Wielkiej Brytanii

MOSKWA PAP. — Agencja TASS podała pełny tekst noty, którą rząd radziecki przesłał w dniu 18 bm. za pośrednic-

twem swych ambasadorów w Waszyngtonie i Londynie rządów USA i Wielkiej Brytanii w związku z prowadzonymi

przez nie rozmowami w sprawie rewizji poziomu produkcji przemysłowej w Niemczech.

Nota ma następujące brzmienie: — „Rząd Radziecki dowiedział się z doniesień prasowych, że w chwili obecnej Stany Zjednoczone i Wielka Brytania prowadzą rozmowy w sprawie rewizji planu poziomu produkcji przemysłowej w Niemczech, przyjętego 27 marca 1946 r. przez Sojuszniczą Radę Kontroli oraz w sprawie utworzenia specjalnego zarządu dla Zagłębia Ruhry i w tym celu zamierzają zwołać konferencję trzech mocarstw USA, Wielkiej Brytanii i Francji. Minister Bevin w swym przemówieniu w dniu 4 sierpnia br. potwierdził, że tego rodzaju rozmowy toczą się między USA i Wielką Brytanią.

Rząd Radziecki uważa za konieczne zwrócić uwagę rządów USA i Wielkiej Brytanii na fakt, że problemy związane z rewizją planu poziomu produkcji przemysłowej w Niemczech, podobnie jak utworzenie jakiegos specjalnego zarządu dla Zagłębia Ruhry dotyczą Niemiec jako całości, wobec czego decyzje w tych sprawach mogą zapaść jedynie za zgodą czterech mocarstw okupujących Niemcy”.

Pietro Nenni w Warszawie

WARSZAWA PAP. — O godz. 19.40 dnia 26 sierpnia przybyli do Warszawy samolotem przewodniczący Włoskiej Partii Socjalistycznej Pietro Nenni i sekretarz generalny tej partii — Lelio Basso.

Na lotnisku oczekiwali gości włoskich przedstawiciele Polskiej Partii Socjalistycznej w osobach przewodniczącego CKW PPS

ministra pracy i opieki społecznej tow. Rusin ka, sekretarza CKW PPS ministra żeglugi Rappackiego i kierownika wydziału zagranicznego CKW PPS, p. Dobrowolskiego. Przybyli również na lotnisko przedstawiciele ambasady republiki włoskiej w Warszawie w ambasadorem p. Ambroglio Donnini i pierwszym sekretarzem na czele

Po odpoczynku w Hercegowinie — Polska Brygada Młodzieżowa powraca z Jugosławii do kraju. Na ilustracji przesuwa zakątek bratniej Republiki Jugosłowiańskiej Boka Kotorska nad Adriatykiem.

Francja musiała wysłuchać

i zaakceptować warunki przedstawione przez USA w Londynie

LONDYN. Jak donosi agencja Reutersa, rozmowy między Stanami Zjednoczonymi, Wielką Brytanią i Francją, w sprawie poziomu przemysłu w anglo-amerykańskiej strefie Niemiec doprowadziły do zasadniczego porozumienia co do głównych punktów, które były przedmiotem dyskusji.

Porozumienie to — według informacji z kół międzynarodowych — da się scharakteryzować jak następuje:

- 1) Francja zgodzi się na niezwłoczne podanie do wiadomości znacznie podwyższonego poziomu przemysłu dla strefy anglo-amerykańskiej, co stanowić ma „zasadniczy” krok na drodze do ekonomicznej odbudowy Europy”.
- 4) Francja otrzyma wzajemnie ogólne zapewnienie, że ustalenie nowego poziomu nie po-

ciągnie za sobą pierwszeństwa w odbudowie przemysłu Zagłębia Ruhry przed własnymi planami odbudowy Francji lub innych krajów alianckich w Europie.

Francja — jak podkreślono ze strony miarodajnej — nie była wzywana do wyrażenia

formalnej zgody na ustalenie nowego poziomu przemysłu dla całości Niemiec, która to sprawa może być omawiana tylko drogą rokowań czterech stron wraz ze Związkiem Radzieckim, gdyż w listopadzie rb. zbierze się w Londynie rada ministrów spraw zagranicznych.

Debata w sprawie Indonezji

Wykrętne posunięcia Anglosasów w czasie głosowania — Uplanowane „veto” Francji

NOWY JORK PAP. — Dlaczego Stany Zjednoczone, które dotychczas wyraźnie wypowiadały się po stronie Holandii i czyniły wszystko, by nie dopuścić do wkroczenia ONZ w spór indonezyjsko-holenderski, głosowały tym razem za wnioskiem radzieckim? Dlaczego Francja złożyła przeciwko niemu veto?

Wobec znacznej popularności ONZ w społeczeństwie amerykańskim, Stany Zjednoczone pragną dowiedzieć, że nie dają do osłabienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, zdecydowały się poprzeć wnio-

sek radziecki, wiedząc zresztą, że Francja zgłosi przeciwko niemu veto.

Postępowanie Francji jest jasne w obliczu sytuacji politycznej w jej koloniach a zwłaszcza sytuacji w Indochinach. Tak Francja jak i Belgia — główny rzecznik Holandii na terenie ONZ — uczynili wszystko, aby zapobiec niebezpieczeństwu dla nich precedensowi w postaci zainicjowania się Rady Bezpieczeństwa sytuacji na terenach kolonialnych, za które — mimo taktycznej niepodległości — uważają oni również Indie holenderskie. Charakterystyczne jest, że dyrektywy

do veto dał rząd socjalisty Ramadiera. Powtarza się historia z polityką „nie interwencji” uprawianą w stosunku do republiki hiszpańskiej przez socjalistę Bluma. Tragiczną konsekwencją tej polityki było zwycięstwo Franco.

LONDYN PAP. Ze źródeł indonezyjskich donoszą, że oddziały holenderskie, które prowadzą ofensywę na Jawie znajdują się obecnie w odległości 56 km na północ od Joggjakarty — stolicy republiki — oraz w odległości 40 km na północny zachód od drugiego punktu oporu wojsk republikańskich — Scharakarty.

Hitlerowcy podnoszą głowę

HAMBURG (obsł. wł.) — W miejscowości Lammer pod Hamburgiem — na teren obozu polskiego wpadło w dniu wczorajszym 500 niemieckich policjantów, którzy na sposób hitlerowski zgromadzili mieszkańców na podwórze, bijąc ich pałkami i kolbami karabinów. Następnie policjanci niemieccy dokonali „rewizji” w obozie, zabierając wszystkie ruchomości należące do Polaków.

Jedenasty dzień procesu „Izby Kontroli“

Szpiegowska robota dygnitarzy PSLu

Pan Mierzwa uchyla rąbka podziemnej spółki PSLu i WI.Łu

KRAKÓW PAP. W 11 dniu procesu przed sądem stanął zastępca sekretarza generalnego NKW PSL i wiceprzewodniczący woj. zarządu PSL w Krakowie, oskarżony Mierzwa Stanisław.

Wyjaśnienia oskarżonego obejmują jego działalność polityczną w ruchu ludowym, poczynając od 1932 r. Wiele miejsca w swych zeznaniach poświęca on swej działalności politycznej podczas okupacji w ramach t. zw. komisji porozumiewawczej stronnictw, podporządkowanych się rządowi londyńskiemu, to znaczy Endecji, WRN, Stronnictwa Pracy i Ludowców.

W toku wyjaśnień oskarżony twierdzi, że ludowcy, wchodzący w skład komisji porozumiewawczej, nie chcieli dopuścić na stanowiska cywilne ludzi, pochodzących z obozu sanacyjnego i kładli nacisk, aby organizacje wojskowe w czasie konspiracji nie prowadziły działalności politycznej.

Niestety — mówi oskarżony — nie mogliśmy przeciwstawić się w praktyce przedostawaniu się zarówno do administracji, jak i na stanowiska inspektorów i komendantów powiatów tych ludzi, pochodzących z obozu sanacyjnego.

Osk. Mierzwa twierdzi dalej, że gdy przekonali się, iż w administracji, a przede wszystkim w wojsku dzieją się rzeczy niebezpieczne, rozpoczęli tworzenie „batalionów chłopskich”.

Oskarżony Mierzwa mówił również o tematach powstania warszawskiego. Jak oświadcza on grupa jego uważała termin powstania za nieodpowiedni, w związku z tym poseł Grudziński zwracał się do ówczesnego delegata rządu i otrzymał od niego zapewnienie, że powstania nie będzie. Na 3 godziny przed wybuchem otrzymali oni wiadomość o terminie powstania, ustalonym na żądanie Bora-Komorowskiego.

Przechodząc następnie do omówienia swej działalności po zakończeniu wojny, oskarżony usiłuje oczyścić się przed sądem z zarzutu udziału w organizacji „NIE”, za co w swoim czasie wraz z Okulickim odpowiadał przed sądem w Moskwie. Oskarżony twierdzi, że po upadku powstania warszawskiego, wbrew jego przekonaniom, forsowano na następcę Bora-Komorowskiego — gen Okulickiego. Już po nominacji Okulickiego miało przysiąc drogą kuryerską od Mikołajczyka z Londynu ostrzeżenie przed Okulickim. Niestety — mówi oskarżony — ostrzeżenie to przyszło za późno bowiem kurier jechał drogą określoną przez Włochy, a poza tym został uprzednio odpowiednio nastawiony przez władze wojskowe i przywiezione przez siebie ostrzeżenie częściowo zlekceważył.

Oskarżony twierdzi, że po powrocie do kraju, po uwolnieniu go w Moskwie, odczuwał wstyd, że skutkiem nieświadomości i błędów politycznych został aresztowany.

Dalszy ciąg swych wyjaśnień oskarżony poświęca omówieniu sytuacji politycznej, towarzyszącej powstaniu PSL oraz stosunku stronnictwa swego do pozostałych partii politycznych, a w szczególności do PPR. Omawiając stawianie PSLowi zarzuty współpracy z podziemiem, oskarżony usiłuje złożyć to na karb tego, że stronnictwo jego nie było w stanie uchronić się od obalenia rządu. Moja to wina — mówi oskarżony — że w czasie za targów i walki politycznej, gdy czujność moja na podziemiu osłabła, dostałem parokrotnie nielegalne materiały.

Oskarżony przyznaje, że Kabał dwa-lub trzykrotnie przynosił mu do lokalu PSL do

prze czytania materiały, pochodzące z podziemia. Oskarżony twierdzi, że za trzecim razem powiedział Kabatowi, aby zaprzestał kolportowania tego rodzaju materiałów. Dalej oskarżony twierdzi że Kuncemu, który również przynosił mu materiały pochodzące z podziemia, zapowiedział, aby nigdy więcej nie narażał zarówno jego osoby, jak i stronnictwa, przynosząc tego rodzaju materiały do lokalu PSL.

Głos zabiera prokurator, który jak stwierdza, celem niedopuszczenia do fałszowania prawdy historycznej i prostowania twierdzeń oskarżonego, zadaje szereg pytań dotyczących podstawowych zagadnień politycznych, związanych z okresem okupacji.

Prokurator: Jeśli „bataliony chłopskie” stworzone dla przeciwstawienia się zamachowi stanu z prawa, to dlaczego podporządkowano je sanacyjnemu kierownictwu Armii Krajowej?

Oskarżony tłumaczy, że jego Stronnictwo nie ustosunkowało się pozytywnie do rozkazu otrzymanego w tym względzie, dominowały bowiem zastrzeżenia przeciwko AK jako kie-

rowanej przez sanację. Zainterepowany w tej sprawie ówczesny wicepremier Mikołajczyk potwierdził rozkaz. Wtedy postanowiono w zasadzie podporządkować się kierownictwu AK.

Prok.: A więc z chwilą, kiedy Mikołajczyk potwierdził rozkaz, wasze obiekcje przeciwko sanacji odpadły?

Osk.: Oskarżony wypowiada się przeciwko konstytucji 1935 r., a czy wiadomo mu, że Mikołajczyk i jego współpracownicy do lata 1945 r. nie zgadzali się na anulowanie tej konstytucji?

Odpowiedź brzmi, że oskarżony nie mógł znać... niuansów przeżyć emigracji.

Prok.: Oskarżony w swych zeznaniach sprytnie rzucił insynuację, co do metod śledztwa. Czy od oskarżonego wymuszano zeznania?

Osk.: Nie.

Prok.: W ten sposób owe insynuacje poczytać należy za zwykłą prówkację!

Następne pytania dotyczą materiałów otrzymanych od Kuncego. Mierzwa zasłania się tym, iż nie uprzytamnia sobie wyraźnie, czy

styszał jak Kuncce powiedział mu, że materiał ten ma być przekazany Mikołajczykowi. Dopuścić jednak, że tak było.

Prok.: Oskarżony miał świadomość, że w materiałach tych jest coś złego?

Osk.: Tak, że to nielegalna bibuła.

Prok.: Dlaczego oskarżony nie robił Kabatowi wymówek, który kilkakrotnie dawał mu materiały?

Osk.: Do Kabata miałem zaufanie.

Oskarżony Mierzwa próbuje dalej wykazać, że dopiero w śledztwie zorientował się, iż materiały Kabata miały charakter wywiadowczy.

Prokurator cytuje wobec tego wyjątki z omawianych materiałów, rozpoznanych przez oskarżonego, jako raporty o rozmieszczeniu w terenie, obsadzie i uzbrojeniu urzędów bezpieczeństwa w powiatach, składzie zespołów oficerskich itd. — Czy to miało charakter wywiadowczy? — pyta prokurator.

Oskarżony zasłania się tym, że nie przypomniał sobie treści raportów i że nie był świadom ich charakteru.

200 mil. zł na budownictwo mieszkaniowe uchwaliła Miejska Rada Narodowa w Łodzi

W dniu wczorajszym odbyło się XI plenarne posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej pod przewodnictwem tow. Andrejaka.

Głównym punktem porządku dziennego była sprawa uchwalenia planu inwestycyjnego Zarządu Miejskiego na rok 1948.

Preliminarz przewidywał inwestycje w su-

mie 1 miliard 926 mil. 620 tys. zł. na wydziały Zarządu Miejskiego, przedsiębiorstwa, budownictwo mieszkaniowe i sport

Na wniosek tow. Logi-Sowińskiego przedstawiciela frakcji Polskiej Partii Robotniczej podwyższono sumę przeznaczoną na budownictwo mieszkaniowe ze 100 milionów zło-

tych na 200 milionów zł.

Projekt budżetu został zatwierdzony na ogólną sumę 2 miliardy 26 milionów 620 tys. zł.

Szczegółowe sprawozdanie z wczorajszego posiedzenia MRN podamy w numerze jutrzejszym.

Długi wojenne W. Brytanii

LONDYN PAP. — W Londynie ogłoszono listę wierzytelności szterlingowych różnych państw wobec Wielkiej Brytanii, powstałych przeważnie z tytułu dostaw towarowych i usług okazanych jej w czasie wojny.

Największym wierzyicielem Anglii są Indie, którym należy się od niej 1.200 milionów funtów szterlingów, z kolei idzie Egipt z 400 milionami funtów szterlingów, Irlandia — z 200 mil. funtów szterlingów i Austria z 140 milionami funtów szterlingów.

Z pośród państw, które znajdowały się pod okupacją niemiecką największą sumę — bo 40 milionów funtów szterlingów Anglia jest dłużna Norwegii. Dwom państwom Ameryki południowej — Brazylii i Urugwajowi — Anglia winna jest łącznie 85 milionów funtów szterlingów.

(Dł. c. n.)

OBWIESZCZENIE

o rejestracji mężczyzn, urodzonych w r. 1930.

Na zasadzie art. art. 16 i 17 (1) ustawy z dnia 9.4.1938 roku o powszechnym obowiązku wojskowym (DzURP Nr 25, poz. 220) — Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Wojskowy wzywa wszystkich mężczyzn urodzonych w 1930 roku, zamieszkałych na terenie m.

Łodzi, do zgłoszenia się osobiście w dniach niżej wskazanych w biurze Wydziału Wojskowego — ulica Świątkrzyńska 15 w podwórzu, lewa oficyna, IV piętro, pokój Nr 249, od godziny 8—13, celem wciągnięcia ich do rejestru poborowych.

Plan stawieństwa rocznika 1930

Mężczyźni o nazwiskach

rozpoczynających się na

Data zgłoszenia
godz. 8—13

litery	1	wrzesnia w godzinach 8—13
A, B,	2	"
C, D, E,	3	"
F, G,	4	"
H, I, J,	5, 6	"
K,	8	"
L, Ł,	9	"
M,	10	"
N, O,	11	"
P,	12	"
R,	13, 15	"
S,	16	"
T, U	17, 18	"
W,	19, 20	"
Z, Ż,	19, 20	"

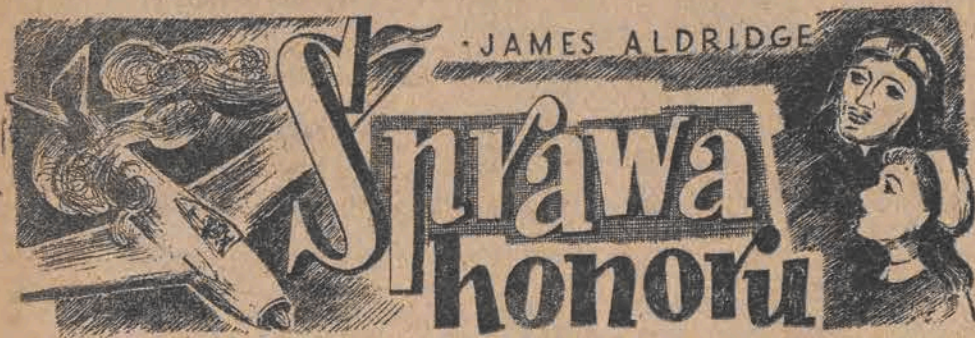
Zgłaszający się winni przedstawić dokumenty, stwierdzające tożsamość osoby, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania w kraju oraz wykształcenie.

Osoby, które nie uczynią zadość obowiązku rejestracji w wyznaczonym terminie i

Łódź, dnia 20 sierpnia 1947 roku,

nie usprawiedliwią tego — będą karane w trybie administracyjnym z mocy art. 170 p.l. a cywilnej ustawy aresztem do 2 miesięcy i grzywną do 20.000 zł. albo jedną z tych kar.

ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

JAMES ALDRIDGE

Sprawa honoru

Odezwały się głosy Włochów. Deus znów szturchnął Quella w plecy. Miał w ręku rewolwer. Gestami usiłował wytłumaczyć Quellowi, iż niema naboji. Przez sekundę Quell się zastanowił, kiedy Deus zdążył zabrać rewolwer Nitrleksisowi i co właściwie z nim poczynić, kiedy będzie miał naboje. Ale to trwało sekundę. Wyciągnął je i dał wieśniakowi. Deus błyskawicznie i sprawnie nabił rewolwer. Quell ze zdziwieniem skonstatował, że umie to robić nie gorzej od niego.

Gdy Włosi zaczęli zbliżać się do lasu Deus wyciągnął rękę, wskazując kierunek naprzód. Znów pobiegł, chroniąc się między drzewami, gdy namacano ich seriami CKM-ów. Zdążyli dobiec do niewielkiego wawożu.

— Horkay! Horkay! — poganiał Anglika wieśniak, ciągle brnąć naprzód.

— O key! — z trudem odpowiadał Quell, ledwie dysząc.

Deus popychał lotnika naprzód — trzeba było śpieszyć, bo Włosi znajdowali się tuż za nimi.

— Horkay, Inglizi! — ciągle krzyczał Grek i leciał dalej.

Nagle skreślił w bok i zaczął wspinać się po skałach. Quell chciał pójść za jego przykładem, ale wyczuł, że Włosi go namacali. Strzelano wprost do niego. Leciał co tchu. Potknął się i upadł na ziemię. Usłyszał suchy trzask rewolwerowych strzałów. Leżąc obejrzał się dookoła. Deus wspinał się po skałach, ostrzeliwując się z rewolweru. Nagle Quell zobaczył, jak do niego zbliża się

Włoch z automatem. Rozległ się strzał i Deus nie rozstając się z „Coltem”, runął na dół. Był martwy.

Quell podniósł się z ziemi i rozpoczął na nowo bieg, który stał się właściwie wyścigiem ze śmiercią. Kule padały jak deszcz.

Czuł, że krew ma na twarzy. Z bólu pękała mu głowa. Nagle zauważył przed sobą żołnierza w ciemno brązowym greckim mundurze. Krzyknął na całe gardło: „Inglizi! Inglizi!” Widział, jak żołnierz podniósł karabin. „Inglizi!” — znów krzyknął. Łzy kapaly mu z oczu. Wiedział, że to płacze w nim życie, które pragnie ratunku.

— Inglizi! Inglizi! — powtarzał wciąż potykając się w biegu i wyciągając ręce do góry. Grek biegł mu na spotkanie. Poczuł, jak go mocno chwyciły czyjeś ręce. Szalony ból odezwał się w całym ciele.

— Inglizi! — Znów powiedział: — Jesteś Inglizi! — Jeszcze raz wyrzucił z siebie te słowa i jak sноп, runął na ręce Greka.

Była cisza. Absolutna, martwa cisza. Czasem cisza ta w sobie jakieś niewyraźne szmery. Ale tu było inaczej. Była po prostu grobowa cisza, której nigdy nie wyobrażał sobie przed tym. I coś się

kryło w tej ciszy... Ale co? Nie wiedział. I to było najgorsze... Pragnął usłyszeć jakiś szmer, jakiś dźwięk... Ale tego nie było... Więc wciąż nasłuchiwał.

Nagle usłyszał szmer, którego tak pragnął. Otworzył oczy. Nie rozumiał gdzie się znajduje. Pamiętał greckiego żołnierza, wybuchające pociski, swój szalony bieg... I nie poza tym. Wtem zobaczył chleb. Cały stós chleba, czarnego greckiego rażowca. Nie dowierzał własnym oczom i podniósł się na kolanach.

— Co to? — rzekł i zdziwił się, gdy usłyszał własny głos.

Ktoś wszedł. Przez otwarte drzwi dochodziły odgłosy dalekiej kanonady.

— Gdzie jestem? — zapytał Quell.

— Inglizi — usłyszał czyjś głos. Przypuszczał, że to Nitrleksis. Ale to był ja ktoś mały Grek, ubrany w ciemno brązowy mundur. Nitrleksis miał zawsze granatowy mundur, podobny do angielskiego.

Jeszcze ktoś wszedł, ubrany w płaszcz i czapkę z daszkiem.

— Ocknął się pan nareszcie? — usłyszał łamaną angielszczyznę.

— Tak — odpowiedział. — Ale co to wszystko znaczy?

— Może pan być teraz spokojny. — brzmiała odpowiedź.

(D. c. n.)

Wizerunek człowieka niepoczczonego

Wczoraj i dziś kondotiera reakcji

Barona Andersa sprawy i sprawki

„Kreć, przed sądami Rzeczypospolitej toczą się procesy organizacyj i ludzi, oskarżonych o terror bratobójczy, dywersję, czy szpiegostwo, zawsze wpływa na prowadzenie sądowym nazwisko gen. Andersa, jako szefa tych ośrodków zagranicznych, które przestępcom w kraju udzielają instrukcji, zachęty i pieniądze. Jeden z wybitnych działaczy śląskich, dobry i rozumny patriota — wicewojewoda, Arka-Bożek określił swego czasu Andersa pogardliwym, lecz słusznym mianem „watażki”. Zastużony wojskowy, dobrze znający sprawy emigracyjne — gen. Paszkiewicz scharakteryzował niedawno w Sejmie Andersa, jako niedoszłego zabójcę gen. Sikorskiego. Ten to skompromitowany po wielekroć osobnik, nie tracąc kawaleryjskiej fantazji szarżuje obecnie na stanowisko emigracyjnego „prezydenta” i liczy, że przy pomocy oddanej mu klikki celu swego dopnie, co zresztą byłoby dla nas rzeczą zupełnie obojętną.

Opublikowane ostatnio w prasie krajowej i zagranicznej materiały dorzucają sporo interesujących szeregów, dotyczących przeszłości i teraźniejszości głośnego kondotiera międzynarodowej reakcji. Anders, a właściwie von Andersen urodził się jako syn nadbaltyckiego barona, wyznania protestanckiego. Służąc jeszcze w armii carskiej, Anders doznał do trafnego wniosku, że jego kariera wojskowa będzie lepsza i szybsza, jeśli przyjmie prawosławie, co też bez długich wahań uczynił.

„Ale „wódz” polskiej reakcji wyznania prawosławnego — to jakoś jedno z drugim nie bardzo licuje. Więc już jako szef II Korpusu, przebijając we Włoszech przechodził Anders na — katolicyzm. Trzeba jednak pchać, że pan generał, będąc mężczyzną jeszcze nie starszym i pełnym męskiego wigoru, zapalał uczuciem ku pewnej aktorce i w związku z tym wszczął starania o rozwód. Ponieważ sprawa szła dość opornie, a namiętnemu kondotierowi było dość śpieszno, uznał, że będzie najlepiej, jeśli powróci do wyznania — protestanckiego, w ten bowiem sposób uzyska rozwód łatwiej. Taki handel wierzeniami religijnymi, dla czysto osobistych, materialnych celów, musi budzić obrzydzenie nawet w człowieku najbardziej obojętnym wobec spraw tego rodzaju.

Niezależnie od swych romantycznych przygód, baron Anders ma dużo życiowego sprytu i żyłkę prawdziwego kombinatora. Świadczy o tym raport b. adiutanta Andersa — rtm. Jerzego Klimkowskiego, złożony w r. 1943 na ręce ówczesnego Naczelnego Wodza — gen. Sosnkowskiego. Oto parę z pośród zarzutów, zawartych w tym raporcie:

A więc gen. Anders — jak melduje Klimkowski —

- 1) Systematycznie kradł pieniądze rządowe i kupował za nie złote papierosnice, złote pudelka i złote monety;
- 2) przekazywał pieniądze rządowe na swoje własne konto do banków zagranicznych, używając je na prywatne cele;
- 3) w czasie gdy ludzie cierpieli głód w Taszkencie, kupował od nich złote pierścionki, dolary itp.;
- 4) wydał na swoje przyjaciółki ok. 2000 f. szt. z funduszu rządowego — itd. itd.

Zamiast komentarza dodamy tylko, że gen. Sosnkowski żadnej sprawy z tego oskarżenia Andersowi w sądzie generalskim nie wytoczył (byłaby to zbyt nieprzyjemna historia), ale — i rtm. Klimkowskiemu nie wytoczono sprawy o fałszywe oskarżenie, czy oszczerstwo, co powinno być następstwem w wyniku tak niezwykłego meldunku.

Romanse z aktorkami i handel złotem nie wypełniają jednak całkowicie życia dzielnemu wojakowi. Zajmuje się on — jak wiemy — również „wielką polityką”, która polega aktualnie na okazywaniu — miarę posiadanych możliwości — pomocy i poparcia ruchom faszystowskim w różnych krajach Europy. Właśnie, w związku z wykryciem we Francji spisku antyrepublikańskiego, prasa francuska ogłosiła informacje o udziale organizacji andersonowskich w projektowanym zamachu. Okazuje się, że andersowcy za pomocą specjalnej komórki łączności pod nazwą „F. 2” utrzymują ścisłe kontakty z faszystami i kollaboracyjnymi francuskimi, zaś Anders miał dostarczyć „oddziałów szturmowych” dla celów spisku. Działalnością „F. 2” kieruje syn b. dyplomaty — Morawski, a działalność ta rozciąga się na całą Francję i strefę okupacji francuskiej w Niemczech. Okazuje się dalej, że jeden z głównych uczestników spisku, gen. de Larminat, odbywał z Andersem narady w Nicei, gdzie znajduje się andersowski „sztab”, złożony z 60 oficerów. Znaczna część broni po demobilizacji Korpusu Andersa przewieziona została nielegalnie do Francji i tu „zarezerwowana” w podziemnych składach dla użytku faszystów francuskich.

Pomijamy inne szczegóły tej afery, sądząc, że podane wyżej najzupełniej wystarczą dla wyświecenia roli, jaką odgrywa w warunkach powojennej Europy wielki „wódz” i „polityk” — baron Andersen-Anders

Takiego to „watażkę”, aferzystę i karierowicza, pozbawionego w życiu osobistym i publicznym wszelkich skrępowań moralnych, obrała sobie za patrona śniąca o „odwiecie” reakcja polska, nie bacząc na to, że ten patron ma na sumieniu tysiące morderstw bratobójczych, popełnionych przez jego „podkomendnych w kraju, że ma też na sumieniu

niezliczone cierpienia polskich żołnierzy-tulaczy, obalamuconych zbrodniczą, antynarodową propagandą. Jaki „wódz”, tacy i jego krąkowi „podziemni” molojcy, związani „braterstwem broni” z partią p. Mikołajczyka. Wszyscy jednak dobrzy w tym zespole. Wart Pałacza, a pałac Pacy.

Bolesław Dudziński

Jazda na nartach wodnych daje niecodzienne rozkosze i emocje.

Niedziela przy pracy

Sztab fabryki poznaje stan maszyn

Pogorzelnicy PZPB Nr 21 chcą wykonać plan za wszelką cenę

„Personalnik” Senkowiak.

Gdy mnie towarzysze z PZPB Nr 21 zaprosili w niedzielę do fabryki, byłam pewna, że zastanę ich przy uprzątaniu gruzów. Urządziłam jednak coś zupełnie innego! 84 krosna w ruchu. Dyrektor naczelny, tow. Orczykowski, tłumaczy mi przyczyny tego niezwykłego zjawiska.

— Wykonaliśmy w sierpniu tylko 84 procent zaplanowanej produkcji. Mieliśmy pożar — to nam pokrzyżowało szlaki.

Dyrektor techniczny, ob. Brauner wyjaśnia dodatkowo:

„Przy krosnach jesteśmy dziś prawie sami „oficerowie”, przepracujemy osiem godzin i zbadamy dokładnie wszelkie dolegliwości i usterki produkcji.

Tkactwa przedstawia soba niecodzienny widok: nad krosnami pochyleni są dyrektorowie, kierownicy, majstrowie, biuralistki. Przytaczająca większość z nich nigdy dotychczas z krosnem nie miała do czynienia, ale jakoś sobie radzą.

Dyrektor techniczny jest w sytuacji uprzywilejowanej: zaczął on swą karierę włókienniczą od zwykłego tkacza. Wprawdzie 15 lat już nie pracuje przy krosnach, ale „czwórka” jego aż furczy pod umiejętną ręką. Dobrze radzi sobie „personalnik”, tow. Senkowiak, tylko z przeciąganiem nitki ma kłopot.

— Ten, to w minutkę przeciągnie, a u mnie trwa 8 — 10 minut — mówi, wskazując na majstra ob. Zycha.

Ten ostatni nie chowa swej mądrości dla siebie samego: to temu, to owemu przeciągnie nitkę, to tu, to tam wygrzebie nieszczęśliwie wbite czółenka.

— To nasze „pogotowie ratunkowe” — mówi o nim żartobliwie „personalnik”.

— Ja pracuję tylko na jednym... — usprawiedliwia się gospodarz podwórzowy, ob. Kubiak — jestem pierwszy raz przy krosnie.

W tej samej kłopotliwej sytuacji znajdują się ślusarze, stolarze, magazynier, „kupiec” (tak nazywają tu potocznie kierownika zakupów).

Tow. Królasik tak zagłębił się w robotę, że światła nie widzi dokoła siebie.

— Czy pracowaliście kiedy, towarzyszu, przy krosnach?

— Gdzie tam, jestem świetlicowy.

— A przed wojną coście robili?

— W więzieniach siedziałem. Więzień polityczny — to był mój fach.

Kilku młodych chłopców w uczniowskich czapkach z powagą chodzi koło krosien.

Ci — to pewnie tkacze-uczniołowie, myślę sobie. Ale gdzie tam, znów omyłka: to są przewlekacze i uczniowie fabrycznej szkoły włókienniczej, przewodniczący i członkowie fabrycznego koła ZWM.

Pewna siebie uwija się przy swej „czwórce” młoda biuralistka, ob. Jędrzejczakówna. Była przedtem tkaczką, więc krosno dla niej nie nowina.

Tkacze-amatorzy spod oka zerkają na swych sąsiadów:

— Ale ten Brauner „trzępie”, a majster Sienkiewicz — kiedy on już miał 46 tysięcy — padają uwagi.

Majster ob. Walczak miał pecha: pod swą opiekę dostał dwóch ślusarzy i jedną biuralistkę; niewiele czasu zostaje mu dla własnych krosien.

Lecz oto już dobiega godzina druga. Ro-

bota skończona. W małym kantorku robi się prowizoryczne obliczenie procentów i metrów.

— O, Fijałek zrobił 142,2 procent!

Majster-rekordzista usprawiedliwia się.

— Spóźniłem się o pół godziny i siedem papierosów wypaliłem w czasie pracy.

Kierownik tkalni, tow. Pilch, stary fachowiec — bardzo poważnie traktuje tkaczy-amatorów. Pewnie, że te kilkaset metrów, które dziś zeszyły z krosien nie uratuje ich sierpniowego planu; pomóc tu może jedynie codzienny, nieustanny wysiłek całej załogi. W tym też kierunku pójdą. Pokazują mi ogromny plakat na ścianie. Tu wszyscy widzą jasno i wyraźnie, ile każdego dnia zrobiono i ile jeszcze brakuje do planu. A gdy się zna swe braki, to o wiele łatwiej je pokonać. Dużo pod tym względem dał dzisiejszy dzień niedzielny. „Oficerowie” fabryczni, pracując przez osiem godzin, jako zwykli żołnierze mieli możliwość o wiele lepiej poznać wady i zalety każdej maszyny, aniżeli codziennie w ciągu tylko kilku minut obserwacji. Jak lekarz przy chorym, dyr. techniczny stawia diagnozę swolch czterech krosien: „Na „RK 100” trzeba dać więcej tłuszczu, trzeba robić luźniej”.

Tkacze majstrowi stwierdzają: „Trzeba zwrócić uwagę przewijaczkom — niedopięd bardzo utrudnia robotę”.

— Musimy gruntownie poznać wszystkie przyczyny, które utrudniają nam realizację planu — stwierdza dyr. naczelny, tow. Orczykowski. Przyda się częściej przeprowadzać takie „lekarские badania”.

Sądząmy, że takie badanie przydałoby się i w innych firmach. Dlatego uważamy, że pracownicy PZPB Nr 21 osiągnęli dziś przy krosnach o wiele więcej, niż kilkaset metrów tkanin. Zdobyli doświadczenie, które zarówno im samym, jak też i innym na pewno wyjdzie na dobre. H. W.

Gospodarz podwórzowy, ob. Kubiak

Świełticowy,

Królasik

Biuralistka Jędrzejczakówna, członkini ZWM

„Pogotowie ratunkowe”, majster, Zych Roman

W Rogach i w Rudzie Troska o zdrowie dzieci robotniczych

Tuż za Łodzią, w liściasto-iglastym lesie w Rogach, zdala od kurzu fabrycznego rozbrzmiewają wesołe głosy dziecięce.

Przepojone zapachem świerków powietrze, smaczne odżywianie, staranna opieka — oto doskonałe warunki, jakie zagwarantowało R.T.P.D. około setce dzieci łódzkich w wieku przedszkolnym.

Przed wojną istniał zakorzeniony i niezłomny nieusprawiedliwiony przesąd, że 3 i 4-latki nie nadają się jeszcze do rozłączenia nawet na miesiąc z matką, że są za małe, aby dały sobie radę poza domem. Dzisiejsza medycyna i pedagogika wychodzą z całkiem innego założenia. Twierdzą, że pobyt takich dzieci, nawet małych, nie tylko im nie szkodzi, ale przeciwnie dają gwarancję zdrowia przyswajając jednocześnie do dyscypliny, uczy współżyć z gromadą, wyrabiając w ten sposób cechy społeczne. Z tych wszystkich względów kolonie w Rogach spełniają pozytywną rolę i byłoby rzeczą bardzo pożądaną, aby do-

szło do skutku będące dopiero w projekcie zamierzenie przedłużenia kolonii na mies. wrzesień.

Inaczej jest w Rudzie.

Tu na słonecznych ogromnych tarasach odpoczywają dzieci oprowadza jeszcze nie chore, ale pochodzące z kontaktów gruźliczych. Zabrać je szybko z domu, gdzie była, albo jest obecnie gruźlica, to stanowiło najpierwsze zadanie. Zaś ozywce powietrze, 3-godzinne leżakowanie, leczenie sanatoryjne, forsowne ale mądre odżywianie dopełnia resztę. Te kilkadziesiąt dzieci, które widzieliśmy w Rudzie, powróci do Łodzi z pewnością w dobrej kondycji fizycznej, z zapasem nowych sił i energii.

Dwa odwiedzone przez nas ośrodki dokumentują wielki wkład pracy i dobrej woli, jaki poświęca łódzki oddział RTPD doniosłej sprawie zdrowia dzieci robotniczych.

STAŁY CZYTELNIK „GŁOSU ROBOTNICZEGO”, Kolporter Fabryczny Fabr. Obuwia Nr. 1, M. Nowolki 100. Mamy nadzieję, że w międzyczasie udało się Wam ów nieszcześliwy meldunek zlatwić. Zgadamy się z Wami, że nie wolno członkowi Komitetu Domowego uchylać się od ciężkich na nim obowiązków i przeczucac na zainteresowanego penetra konieczność dopełnienia wszelkich formalności meldunkowych. Niepotrzebne młotzenie i marnowanie czasu, na które zostałyście narazeni przy zlatwieniu tych formalności wytknęło ze złego zorganizowania pracy komitetu domowego. Pwinałście te sprawy poruszyć na zebraniu lokatorskim i usprawnić działanie tego komitetu.

Dziś na skutek niewłaściwego podejścia do zlatwianej sprawy przez apowianionego do działania członka komitetu Wy straciłście wiele cennego czasu. Następnym razem w podobnej sytuacji znaleźć się może inny mieszkaniec Waszego domu.

Mobilizacja dobrej woli Pełny plan roczny będzie wykonany!

Obrady PPR i PPS w PZPB Nr 1

Najważniejszym tematem ostatnich zebrań federacyjnych — to sprawa planu rocznego. Niewykonalny plan pierwszego półroczia stał się sygnałem i pobudką do realnego czasu. Będącyma się prawdziwa mobilizacja w sobotę i w niedzielę odbyły się zebrała w wielu fabrykach.

W świetlicy PZPB Nr 1 zebrało się do dwóch tysięcy peperców i peperców. Po referatach tow. Ipw. Urbanieckiego (PPS) i Jęzierskiego (PPR) rozwinęła się szeroka dyskusja. Mówcy argumentowali wypracowane i wypracowane odpowiedzi na te pytania.

„W lipcu przy salafaktorach Księgożyca Młynka nie wykonaliśmy całego planu. Marujemy więc tysiące kg. przędzy. Nie można tego osiągnąć, bo wchłamy budżet wsiady władzy partynych realizujemy przy warunkach — mówi między innymi tow. Bogdan, członek PPR. Każdą naszą twierdzi, że realizacja planu trzylatniego to realizacja planu sylwestrowego — przypomina tow. Kufcański członek PPS, — że w Polsce poziom żyłowy pracownika i robotnika będzie stał a wiele wyżej, aniżeli to było do 1938 z. Stać się to prawdą, jeśli my własną rękoma zrealizujemy plan bez naszego największego wspaniałostwa, bez ofiarności peperców i peperców naszego bla do kołomy. Banielowym a tym i zabierzemy się do pracy!

Każdy wyprodukowany nasz to nasze bogactwo, to dewiza, nasze ziele na zakup narzędzi — mówi tow. Dziduba czł. PPR — to właśnie mieć na uwadze i to my peperców i peperców powinniśmy prostymi słowami wytłumaczyć całej zarobce. Każdy robotnik czy pracownik winien dowiedzieć się od nas, że od ilości wyprodukowanych metrów i kg przędzy zależy dobrobyt Polski ludowej i niezależność polityczna i gospodarcza kraju!

Tow. Koperski witał uczuciowymi okłaskami przemawia w imieniu młodzieży. „I wiele i więcej i zjawiać pracować będziemy, gdy widamy was starszych — naszych ojców i matki zgodnych w jednolitym marszu”.

Jestem zastawiając w tyłu z planem w naszym zakresie — twierdzi tow. Bielca, członek PPS, to nie mamy żadnego prawa czegokolwiek wymagać od naszego zarobcy. My, peperców i peperców, dajmy sobie tutaj na ochotę robotnicze słowo honoru, że nie odstępimy od naszych warsztatów przez ostatni godziwy dzień. Jest ustawa o osmiogodzinnym dniu pracy, a my jej nie honorujemy. Ilość to razy dane zostało nam krośno, odchodzimy wesołymi od warsztatów, przepuszczamy dni robocze. Bądźcie pewni, że gdy ten brak dyscypliny zwolimy, łatwo wyko-

namy plan. Jest nas trzy tysiące członków PPR i PPS. Co trzech robotnik do partyjny! Mniemy porwać za sobą całą zarobę!” Zobiszał głos jeszcze i inni towarzysze.

Jednymylnie została przyjęta konkretna rezolucja, którą towarzysze postanowili wykonać praktycznie na wszystkich oddziałach zakładów. B. Beatus

Liga Lotnicza w Łodzi

Prezydent tow. E. Stawiński na czele zarządu

W ubiegłym miesiącu powstała w Łodzi, tak jak i w innych miastach Liga Lotnicza.

Obecnie ukształtował się zarząd Ligii. Na czele jej stanął Prezydent tow. Eugeniusz Stawiński, vice prezesami są: tow. Edward Andrzejak — prezes MRN i wojewoda Łódzki Piotr Szymanek, sekretarzem Zenon Chmielński — przedstawiciel OMTUR, skarbnikiem Antoni Zakrzewski z OKZZ. Poza tym w skład Zarządu weszli: Ina Aleksander Sułkowski — naczelnicy dyrektor Lotniczych Warsztatów Doświadczalnych w Łodzi, dr. prof. inż. Czesław Witoszyński, płk Zub Michał — dowódca 5-go pułku szturmowego, Józef Rappoport z Miejskiego Komitetu ZWM.

Zarząd postanowił dokooptować do Ligii:

głosem doradczym przedstawicieli Ligii Kobiet, Bratniej Pomocy, „Wiel” i Związku Harcerskiego Polskiego.

Wchwil obecną Liga czyni przygotowania do mającego się odbyć 7-go września Święta Odrodzonego Lotnictwa Polskiego. Szczegóły tego święta ogłoszone zostaną w prasie i na afiszach. W chwili obecnej zostały już ustalone ceny biletów na pokazy w lotnisku, które odbędą się w dniu Święta. Dla młodzieży cena biletów wynosi 10 zł, dla pracowników i robotników zrzeszonych w Związkach Zawodowych — 30 zł, dla wszystkich innych 50 zł. Poza tym wyróżnieni robotnicy otrzymają bezpłatne bilety na loty samolotowe.

W najbliższych dniach przed Okręgowym Sądem Karnym stanie Adolf Grochala, funkcjonariusz Oddziału Łódzkiego Narodowego Banku Polskiego.

Grochala, z zawodu ślusarz, zaczął pracować w Banku w czwartym 1945 roku i został przydzielony do Wydziału Administracyjnego Oddziału Łódzkiego. Na tym stanowisku pracował do stycznia 1947, a następnie przydzielono go do oddziału we Wrocławiu, a potem do Szczecina, gdzie został mianowany funkcjonariuszem Straży Bezpieczeństwa Narodowego Banku Polskiego.

Konwojując często transporty banknotów, Grochala dokonywał systematycznych kradzieży z zaplombowanych worków przy pomocy specjalnego wchwyty, który nie pozostawiał żadnych śladów. W ten sposób udało mu się ukraść przeszło 130 tys. zł. w banknotach po 500 i 1000 zł jako ślusarz skonstruował sobie specjalny przyrząd, umożliwiający się w akcjach spraw. Technicznie czynności Grochala przedstawiały się w następujący sposób: po wymoczeniu przez materiał worka krzewdził paczkę z banknotami, rozsuwał lub nieznacznie przecinał włókna worka, następnie wpiął uchwyt, zwał banknoty przez strugiście ich i wyjmował je. Odrazu pomyślowemu złodziejowi udawało się wyjąć około kilkuset banknotów, a całą czynność

Łowca banknotów stanie przed Sądem

Jak Grochala gospodarował w transportach Narodowego Banku Polskiego

zabierała mu naledwie kilka minut czasu.

Grochala częstokroć przyznał się do winy. Poza tym potwierdził, że na czterech banknotach 1000 złotych wycofanych z obiegu, a skradzionych 14 marca bieżącego roku na trasie Gryfice — Szczecin, usunął zabezpieczane znaki ich umorzenia, zapalając je odpowiednimi częściami innych banknotów, równocześnie skradzionych. Tak „rekonstruowane” banknoty Grochala puścił w Szczecinie w obieg. Ponieważ czyn ten należy do przestępstw szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa został on wydalony i będzie sądzony przez Sad Wojewódzki. Z uwagi na niezwykły swój charakter sprawa Grochala wzbudza zainteresowanie.

Sąd skazał go na dom poprawczy z zawieszaniem na 3 lata, dając mu w ten sposób możliwość poprawy. Oskarżał prokurator Leszczyński.

Młode przestępca

Régowy Sad Karny w składzie jednogłównym (sędzia Swinarski) rozpatrywał sprawę nieletniego Janusza M., który dokonał szeregu kradzieży w Centralnej Szkole Ministerstwa Bezpieczeństwa w Łodzi.

Od stycznia do kwietnia bieżącego roku 16-letni Janusz M. ukrał około 20 tys. zł. przeważnie z pozostawionych bez opieki tacek bankomatów oraz z funduszu biblioteki szkolnej.

Zjednoczenie Energetyczne Okręgu Łódzkiego
44, ul. Daszyńskiego 58
zatrudni
3 wykwalifikowanych księgowych oraz maszyniści
Warunki do omówienia.
Zgłoszenia przyjmuje Wydz. Personalny p. 79 II p.

OTWARTOŚĆ

MASEC NA KARTKI LIPCOWE
Wydział Agrykultury Zarządu Miejskiego w Łodzi przygarnia, że od dnia 25 sierpnia br. do dnia 31 sierpnia br. w sklepach miejskiej sieci rozdzielczej wydawane jest misko świeżo na niezrealizowane zamówienia z kartki „M” (Macierzyńskiej) z opiekijską lpicą hr. w ilości 7 hr. za 0,5 kg. miska.
Po 31 hm. odbiorci te prace niedawności swą ważność i żadne reklamacje nie będą przyjmowane.

OHARY

Zamiast kwiatów dla dyrektora Roku Właściwego Studiów przy Uniwersytecie Łódzkim prof. dr. Marian Gluch z okazji imienin — z 1800 (kwiaty ostenset) na cele R.T.P.G. składają

II i III grupa humanistyczna tegoż Kursu Wstępny.

W Związkach Zawodowych

ZEBRANIE DELEGATÓW

Zw. Zaw. Prac. Sam. Foryt i Wzdzi. Publ. Oddział Łódzki w Łodzi zwołuje w dniu 29 bm. o godz. 19 zebrać delegatów w lokalu własnym przy ul. Wólczańskiej 5. Obecność obowiązkowa.

UWAGI członkowie terenowego koła Kozin:
Dzisiaj, dnia 27 sierpnia o godz. 19-ej w lokalu własnym przy ul. Czerwikowej 10 odbędzie się nadzwyczajne zebranie terenowego „koła Kozin.

Sprawy b. ważne. Obecność obowiązkowa. Odprawa instruktorów organizacyjnych dzielnicy Śródmiejskiej.

Dzisiaj o godzinie 17-ej w lokalu własnym przy ul. Nowomiejskiej 9 odbędzie się odprawa instruktorów organizacyjnych Starej Śródmiejskiej. Obecność wszystkich obowiązkowa.

Zebranie działaleńców Śródmiejskiej Ławej

Dzisiaj o godz. 19.30 w lokalu własnym przy ul. Południowej 11 odbędzie się odprawa działaleńców przemysłu kotelnarstwa i dzielnarstwa fabryki Lewej-Śródmiejskiej. Obecność obowiązkowa.

Zebrańcia koła PPR

W dniu dzisiejszym odbędzie się zebranie k-ki PPR w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA PARANICKA

O godz. 18-ej: Kłocina Nr 7 — zmiana: II, o godz. 18-ej: Budowa Wozów, Wykończalnia i „Horski”

WIDZEW

O godz. 16-ej: ogólne zebranie członków PZPW Nr 5

LEWA-GÓRKA

O godz. 19.30 PZPW Nr 8 — zmiana: I; O godz. 18-ej: f. Makowski.
O godz. 2-ej rano Straż Obozowa, O godz. 16-ej f. „Hofman”.

PRAWA-GÓRKA

O godz. 15-ej: Ubezpieczalnia Społeczna, PZPW Nr 5 — kolo I, O godz. 13.30 PZPB Nr 6 „A” — kolo I, II, III, f. Barlicki, PZPB Nr 18 — kolo II, O godz. 16.30 PZPW Nr 4 — kolo IV, V, O godz. 15.30 — „Schweiken” — Guma” — kolo I, f. „Ole Kow” PZPB Nr 6 „B” — kolo IV, V, O godz. 16-ej f. „Walczak”

GÓRKA

O godz. 19.30 PZPB Nr 2, o godz. 16-ej PZL, O godz. 16-ej: XIII, XIV, Kom. MO, o godz. 10 Walska, o godz. 16-ej: W. K. o godz. 13.30 PZPB Nr 17 zmiana I.

LEWA ŚRÓDMIEJSKA

O godz. 15-ej: Fabryka Wozów, o godz. 13.30 f. „Blaw”, — kolo II i III

O godz. 16-ej: f. „Stinson” — auto II, Elek. rowozy — kolo V, VI, VII, O godz. 16-ej f. „Zani”, o godz. 15.30 f. „M”, f. „Goldust”, Centralni opakow — kolo III, O godz. 10-tej rano pracownicy kin — Chojny.

PRAWA ŚRÓDMIEJSKA

O godz. 18-ej: zebranie terenowego koła Nr 5, O godz. 14-ej: PE Nr 12, O godz. 16-ej

„Pudelnko”

O godz. 13-ej: Ośrodek Kult. Nr 2 oddział „B”

SŁODKIMISKIE

O godz. 16-ej: Przem. Miejscowego, Starostwa Rejonowego Łódzkiego, Grand Hotel, Woj. Uzdzi Ziemiński, O godz. 15.30 Zjazd Przem. Chemicznego, O godz. 16.30 Wydział Personalny MK MO, O godz. 16-ej: Straż Miejska, O godz. 14-ej: Wydz. Kom. dzielnic II i III, o godz. 15.15 Wydział Apt. Zarządu Miejskiego.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-ej: 8 Kom. MO, f. „Landau”, O godz. 15.30 Fabryka Nr 20 — Centrala, O godz. 16-ej f. „Zajdel”.

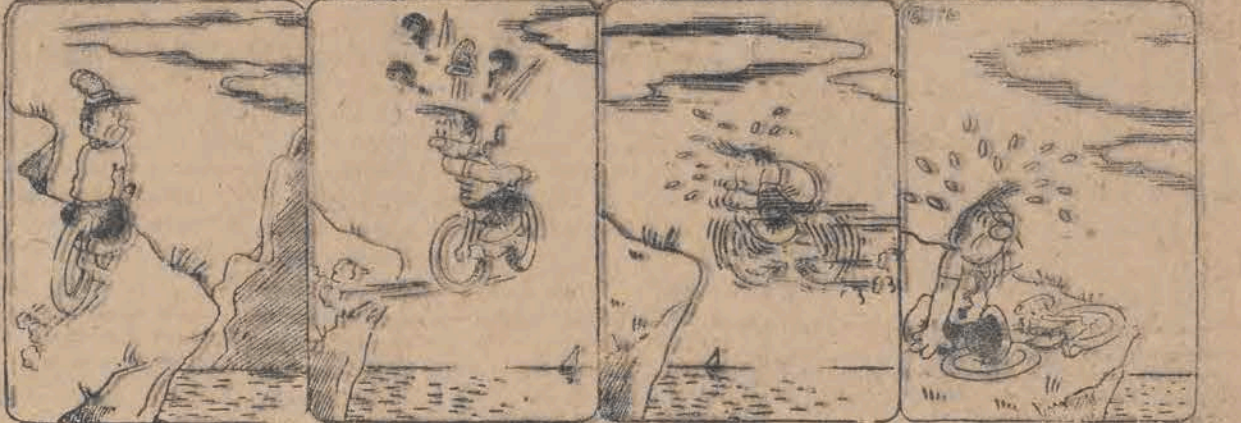
RABUTY

O godz. 16-ej: Fabryka Mebli, Stolarska „Dar”, O godz. 12.30 Radogoszcz.

Uwaga członkowie PPR Dzielnicy Górnej!

Dzisiaj o godzinie 18-ej w lokalu własnym przy ul. Górnarzewskiej 42 odbędzie się zebranie amantów PPR i Wydziału Kibiciego Dzielnicy Górnej.

Przygody Jasia Wiercipięty

Piękne widoki. Oj, co to? Prędko z powrotem! Uratowany!

Kredyty na akcję siewną

Nadchodzi jesień. Wiosnę przystępuje do akcji siewnej. Od jej wyników w znaczącym stopniu zależy stan rynku aprovi- zacyjnego w roku przyszłym. Wielu rol- ników znajduje się wciąż jeszcze w trud- nej sytuacji. Niektóre bowiem tereny naszego kraju nie zagoły całkowicie

ran zadanych przez wojnę lub przez kie- ski żywiołowe. Aby pomóc rolnikom do obsiania pól, Komitet Ekonomiczny Rady Mini- strów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych uchwalił uruchomienie 300 milionów złotych kredytu dla go- spodarstw chłopskich na ziemiach daw- nych na okres nadchodzącej jesieni.

Z tej sumy 100 milionów złotych prze- znacza się na średnioterminowy kredyt bankowy, płatny w ciągu trzech lat, a 200 milionów złotych na krótkotermino- wy kredyt bankowy płatny od 9 do 14 miesięcy.

Największa pomoc zostanie udzielona województwom, w których znajdują się t. zw. tereny przyczółkowe: rzeszowskie i kieleckie oraz województwu warszawskiemu, gdzie ludność wiejska uległa najwięcej w czasie tegorocz- nej powodzi. Województwo warszawskie otrzyma 55 milionów kredytu krótkoter- minowego, a kredytu średnioterminowe- go 16. 100.000 złotych.

Województwo kieleckie łącznie otrzy- ma 44.300.000, a województwo rzeszow- skie 40.600.000 złotych. Również poważ- ne połacie otrzymają województwo bia- łostockie (22.900.000) i województwo lubelskie (6.200.000). Nadto z tych kre- dytów skorzystają rolnicy województwa krakowskiego, łódzkiego, pomor- skiego, poznańskiego i śląskiego.

Kredyty przeznaczone zostały na zak- up materiału siewnego. Specjalne Wo- jewódzkie Komisje Siewne w skład któ- rych wejdą przedstawiciele wojewódz- kich Rad Narodowych, Związku Samo- pomocy Chłopskiej i władz państwo- wych dopilnują podziału kredytów tak, aby uruchomiony kredyt siewny otrzy- mali rolnicy rzeczywiście potrzebujący pomocy.

Komunikat

Wydział Propagandy KWPPR zawi- adamia, iż dnia 29 sierpnia br. o godzinie 9. odbędzie się w świetlicy KW Łódź. Piotrkowska 55 III p. odprawa członków sekcji propagandy odpowiedzialnych za szkolenie i opiekunów seminaryjnych.

Stawiennictwo obowiązkowe.

Wojewódzki Komitet PPR w Łodzi
Wydział Propagandy.

Kronika milicyjna

W nocy z 21 na 22, nieznani sprawcy dostali się do mieszkania ob. Stanisława Witkowskiego, z zawodu rzeźnika, zamieszkałego we wsi Zgórze gmina Sójki. Złodzieje skradli Witkowskiemu motoro- wer, 7 szynek i 70 kg wędliny. Milicja Obywatelska wszczęła energiczny po- ścig.

Kradzież garderoby

Do mieszkania ob. Weroniki Agnuszki za- mieszkałej w Kutnie przy ulicy Długosza 17, zakradła się obca dziewczyna i korzystając z nieuwagi domowników, skradła różne części garderoby. Poszkodowana powiadomiła Poste- runek MO, który wszczął dochodzenia w tej sprawie.

Ogłoszenie o przetargu

Starostwo Powiatowe Kutnowskie ogłasza przetarg nieograniczony na roboty centralne- go ogrzewania w gmachu odbudowywanym na biura Starostwa Powiatowego w Kutnie przy ul. 19 Stycznia (Nowy Rynek) 17/18.

Oferety w zalakowanych kopertach z napi- sem „Przetarg na roboty centralnego ogrze- wania” należy składać do kancelarii Starost- wa w Kutnie przy ul. 29 Listopada do dnia 6 września r. b. do godziny 11-tej.

Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godzi- nie 12-tej.

Do oferty należy dołączyć wadium w wy- sokości 1 proc. oferowanej sumy w gotówce lub czeku.

Wszelkich informacji dotyczących wykona- nia oraz słupe kosztorys można otrzymać w Powiatowym Biurze Odbudowy w Kutnie ul. Kościuszki 19.

Starostwo zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowa- nej sumy jak również unieważnienia przetar- gu bez podania przyczyn.

Zdarzenia i wypadki

W nocy z 22 na 23 nieznani sprawcy dostali się do stajni i skradli konia na szkoda obywatelki Anieli Frontczak zamieszkałej we wsi Dąbkowice gm. Sójki.

Trzej złodzieje dostali się w nocy z 21 na 22 do zagrody ob. Jana Dębskiego za mieszkającego w osadzie Dąbrowice, gm. Dąbrowice i skradli tam dwa komplety uprzęży dla koni. Jeden ze sprawców, Tadeusz Marszewski został ujęty przez organa MO. Dwaj pozostali — Zenon Kasprzewicz i Bolesław Słusarski, zdołali zbiec. Jak wynika z zeznań Marszew- skiego wszyscy trzej mieli zamiar tejeż nocy urządzić napad na miejscową spół-

dzielnię Zjednoczenie, w czym przesko- dziła im milicja.

Smutno skończyła się wesela libacja, którą wyprawiał ob. Aleksander Wojta- siak w restauracji Śnieżnikowskiego przy ulicy 3 Maja. Nad ranem ob. Woj- tasiak spostrzegł, że brak mu w portfe- lu 15.000 zł. Podejrzewania skierowały się w stronę Stefana Bielickiego, który po- czątkowo nie chciał się do niczego przy- znać, lecz wzięty w krzyżowy ogień py- tań przez organa MO przestał się w końcu wypierać. Pieniądze zwrócono prawe- mu właścicielowi, a Bielicki został za- trzymany do dyspozycji władz.

Leczyca

Dożynki w Klerach

Tradycyjne dożynki uroczyste obchodo- no w dniu 23 b. m. w majątku Ktery. W pięknie udekorowanej świetlicy zebrali się pracownicy majątku wraz z licznie przy- byłymi gośćmi z okolicznych wsi. Uroczy- stość rozpoczęła się pochodem żniwiarzy i dzieci w barwnych strojach ludowych. Tańce

i śpiewy stworzyły miły i wesoły nastrój. Przy wspólnym biesiadnym stole, zabierali kolejno głos mjr. Krwaczek, komendant RKU oraz wójt gminy Wilonia tow. Grzewielucha. Resztę uroczystości wypełniła zabawa w sa- lach świetlicy.

Kronika m. Kutna

Komu wieszujemy

Czwartek, 28 sierpnia 1947 r.
Augustyna.

Telefony

- Pow. Kom. MO. — Nr 22
- Miejski Posterunek MO. — Nr 33
- Starostwo Powiatowe — Nr 31
- Prezydium Pow. Rady Narod. — Nr 102
- Zarząd Miasta Kutna — Nr 30
- Straż Pożarna — Nr 41
- Urząd Repatriacyjny — Nr 86
- Pow. Zakład Elektryczny — Nr 34
- Pow. Zakł. Ub. Wz. ul. Narut. 20, tel. 108
- Urząd Zdrowia — Nr 91
- Komunalna Kasa Oszczędności Nr. 43
- Polski Czerwony Krzyż (PCK) — Nr 89
- Szpital Powiatowy — Nr 20
- Ubezpieczalnia Społeczna — Nr 34
- Apteka „Pod Orłem” — Nr 106
- Apteka Suka. H. Walenta — Nr 7
- Apteka mgr. Z. Chacifiskiej — Nr 52.

Tymczasowy Adres Redakcji „Głosu Kut- nowskiego” Powiatowy Referat Kultury i Sztu- ki, Kutno, ul. 29 Listopada 1, tel. Nr. 17.

Ze sportu

Starsi obywatele - contra reprezentacja

To zapowiedziane w ubiegłym tygod- niu spotkanie było nielada sensacją dla mieszkańców Kutna. Wszystkich zelek- tryzował występ piłkarzy, którzy już dawno wycofali się z czynnego życia sportowego, lecz mimo to żyją jeszcze w pamięci sportowej publiczności.

Nie chcemy nie ujmować starym pił- karzom z ich umiejętności, ale mówiąc szczerze każdy się spodziewał, że, szcze- gólnie po przerwie gra toczyć się będzie przy przewadze młodej reprezentacji. Bo przecież lata robią swoje, a brak tie- ningu nie pozwoli zagrać całego meczu z pełnymi obrotach.

Stało się jednak inaczej. W wielkiej mierze było to zasługą przedwojennych graczy, którzy umiejętnie rozłożyli swe sily, a technika oraz rutyna nadrobili bra- ki kondycyjne.

Reprezentacja Podokręgu zawiodła całkowicie. Zawiodła jako zespół i za- wiedła poszczególni zawodnicy. Nie było widać ani jednego jaśniejszego punktu wśród reprezentantów. Nawet ci, po któ- rych wiele się spodziewano, wypadli bla- do.

Co do samego przebiegu gry, to do przerwy nie notujemy nic ciekawego, gra naogół wyrównana, przy lekkiej przewadze reprezentacji Podokręgu. Kil- ka momentów podbramkowych, zupeł- nie niedysponowany i niezdeterminowany strzałowo atak młodych nie potrafił wy- korzystać.

Po przerwie gra nie wiele zmieniła swój obraz. Pierwsza bramka pada w 17

minucie drugiej połowy z dość niewyra- źnej pozycji. Jej autorem jest Kołodzie- jek. W kilkanaście minut później dośro- dowanie Slepniaka przejmując jego kole- ga klubowy Ignaczak i z odległości kilku metrów wolejem kieruje piłkę do siatki, ustalając wynik dnia.

Sędzia, ob. Smiechowski, pilnie wyla- puje spalone młodych, lekko przymyka oczy na faule zresztą niegroźne „star- szych panów”.

Tak więc reprezentacja podokręgu zawiodła na całej linii, przypiszując wiele kłopotu kapitanowi związkowemu. Bowiem mecz ten był spokojnym spar- ringowym przed czekającymi Reprezen- tacje spotkaniami. Pierwsza z nich od- będzie się w nadchodzącą niedzielę w Płocku z reprezentacją tego miasta. Na- stępnie zostanie rozegrana w Kutnie z re- prezentacją Włocławka. Trzecie wresz- cie rozegra nasza reprezentacja w Łodzi z reprezentacją Podokręgu Piotrków

Trybunalski jako przedmec meczu o pu- char sp. J. Kaluży Łódź — Poznań.

Miejmy jednak nadzieję, że znajdzie się jakies wyjście z tej sytuacji, tymbar dziej, że ostatni skład był niepełny, gdyż niektórzy zawodnicy pozostają jeszcze na urlopie.

Rozegrany w Łodzi mecz piłki nożnej o wejście do klasy A pomiędzy łódzkim Biegiem a kutnowskim ZZK Ruch zako- Ńczył się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1. Wynik nie odzwierciedla przebiegu spotkania, gdyż kolejarze mieli więcej gry, nie potrafili jednak uzyskać zwycie- skiej bramki.

ZWM — OM TUR (Kutno). Spotkanie juniorów o puchar przechodni przy sta- nie 2:1 dla OM TUR zostało przerwane na skutek braku piłek do gry. Pełnione dwie piłki zdecydowały o v. o. dla ZWM którzy byli w roli gości.

Głosy Czytelników

Apel w delikatnej sprawie!

Towarzyszu Redaktorze,

My lokatorzy posesji przy ulicy Stary Ry- nek 16 zwracamy się z gorącą prośbą o umie- szczenie naszego listu na łamach „Głosu Kut- nowskiego”.

Dom nasz znajduje się pod opieką Zarzą- du Miejskiego, do którego już kilkakrotnie zwracaliśmy się z prośbą o oczyszczenie dołu kloaczego, z którego nieczystości wylewają

się aż na ulicę i zanieczyszczają powietrze do okola. Odsyłano nas do biura mieszczącego się przy ul. Sienkiewicza 16 a tam znowu pou- formowano nas, że sprawa ta musi być zała- tówiona przez Zarząd Miejski. I tak wędruje- my od Anny do Kalafasa a w mieszkaniu trudno już wytrzymać.

Może na skutek tego apelu, władze miej- skie przypomną sobie o swym obowiązku.

Lokatorzy.

Na sali sądowej

Przed Okręgowym Sądem Karnym odpo- wiadał w dniu 23. b. m. Michał Bronowiecki za odstępstwo i przyjęcie białoruskiej naro- dowości w czasie okupacji niemieckiej. Bron- owiecki pracował jako urzędnik w magistra- cie kutnowskim w latach okupacji i tu dał się poznać ludności polskiej jako gorliwy słu- gus niemiecki, idąc na rękę władzy okupacyj- nej i szyskanując miejscową ludność polską.

W toku przewodu sądowego z zeznań świadków na sali sądowej, wynikało, iż Brono- wiecki szczególnie troskliwie „opiekował się” mieniem po zamordowanych obywatelach pol- skich, które sobie przywłaszczał.

Wyrokiem Sądu Okręgowego Bronowiec- ki został skazany na rok więzienia, a ponadto będzie raz jeszcze odpowiadał przed sądem za zdradę Narodu Polskiego.

Ogłoszenia drobne

Krakowiec Dominik zamieszkały Gromada Szczegocin gm. Witomia unieważnia dowody skradzione w dniu 24 sierpnia r. b. legityma- cję PPR, legitymację starażacką i inne papie- ry.

Dzierzgowski Henryk Antoni zamieszkały w Kutnie przy ul. 29 Listopada Nr 85 uniew- ażnia dowód osobisty i wszystkie papiery tameldowania i wymeldowania skradzione w dniu 11 sierpnia r. b. w Katowicach.

Wytworca Woj. Komitet PPR w Łodzi K. p. tel. Dział ogłoszeń. Piotrkowska 55 tel. 111.50

Redakcyjny Red i Adm. Łódź, Piotrkowska 86. Telefon: Redaktor Naczelny 214-14, Sekretariat 254-21. Redakcja nocna 172-31. Konto PKO VII — 1505. Zakł. Graf. Sp. Wyd. Łódzki Instytut Wydawniczy”.

CENNIK OCENZEN Wydawca „Głos R obótaniczy” w Łodzi. W tekście: od 1—100 mm. zł. 50, 101—200 mm. zł. 80, powyżej zł. 70.

za tekstem: od 1—100 mm. zł. 35, 101 — 200 mm. zł. 45, powyżej zł. 60. Drobne za jedno słowo: poszukiwanie rodzin zł. 20, handlowe (le karze, kopie i sprzed.) zł. 25, zguby zł. 24.

poszukiwanie prac. zł. 10. W niedziele i święta 30% drożej.

PRZYGODY pięciu typków z Baniałuki

114. Rzekł Gromniczy: „Żegnaj panie, Piękne dzięki za zwiedzanie, Ale czas już nas przynagla. Jedźmy, ile wiatru w żaglach”.

115. „Uff, nareszcie!” wykrzykneli, Gdy już z portu wypłyneli, Podziwiali tylko, zdała, Jak się w ognjach pali fala.

TO NIELADNIE PANIE SZEFIE

Przy zbiegu ulic Śródmiejskiej i Piotrkowskiej Władysław Lalek szef Centrali Samochodowej przy ul. Kałnej 12 spowodował wypadek, wskutek którego rozbita została dozka, zabity koń i ciężko ranna Wanda Machowska, zam. przy ul. Zachodniej 72.

NIWESOŁO NA RADOSNEJ

Na gorącym uczynku kradzieży złapano Jerzego Urbaniaka zam. przy ul. Kosynierów Gdańskich, który przez wyłamanie okna dostał się do mieszkania Stanisława Króla ul. Radosna 7, zabierając mu garderobę.

Jak już donosiliśmy w ubiegłą niedzielę odbyły się w Radogoszczu dożynki Wielkiej Łodzi, które zaszczylił swą obecnością Minister R. R. ob. Dąb-Kociół. Poniżej reproduujemy ciekawsze momenty z tej uroczystości uchwycone przez obiektyw naszego fotoreportera.

1. Przypiewki w wykonaniu ob. Jelińskiej i ob. Kalinowskiego z Rełkini.
2. Prezydent miasta Łodzi ob. Stawiński E. przy wieńcu dożynkowym wręczonym mu przez przewodniczącą z gromady Rełkini.
3. „Kujawiak” w wykonaniu „rełkiniaków”.
4. Janina Jelińska z Rełkini w przypiewkach ludowych.

Ze sportu

Pięściarze rozpoczynają sezon

Wielka rewia boksu łódzkiego jutro w hali Wimy

Jakkolwiek w poniedziałek mieliśmy już pierwszy po przerwie wakacyjnej mecz pięściarski w Łodzi, to jednak oficjalne otwarcie sezonu bokserskiego odbędzie się jutro w hali Wimy. Od dnia jutrzejszego zabrzmi gong, który umilknie dopiero znów na wiosnę.

11 PAR W RINGU

Organizatorem jutrzejszej imprezy, jak przystało na imprezę oficjalną, jest Łódzki Okręgowy Związek Bokserski, który rozpoczyna nią nową kadencję na rok 1947/48. Program zawodów, trzeba przyznać, zapowiada się ciekawie. W ringu, o ile „nie nawala” kłuby i zawodnicy, co byłoby z ich strony karygodne i świadczyło o braku dyscypliny sportowej, stanie 11 par! I to jakie nazwiska. Już waga musza zapowiada się wyjątkowo ciekawie. Organizatorzy zapowiadają w niej dwie walki: Kamiński — Brzózka i Stasiak — Kargier.

KAMIŃSKI CZY BRZÓZKA?

W pierwszej walce trudno wytypować zwycięzcę. Kamiński po chwilowej przerwie powrócił znów do rękawic i po powrocie z Czech, gdzie bawił z drużyną EKS-u regularnie już trenuje. „Ciapiek” niewątpliwie przewyższa Brzózkę rutyną, ale Brzózka znów ma handicap w... latach. Niewątpliwie walka ta będzie niezwykle zażarta i stała na wysokim poziomie.

Stasiak po zwycięstwie nad Józwiakiem, powinien uporać się z Kargierem, chociaż ten ostatni poczynił duże postępy.

TU CHYBA NIE BĘDZIE NIESPODZIANKI

W wadze koguciej mamy oglądać jedną walkę: Czarncki (Zryw) — Czarncki (Zjednoczone). Chociaż nie wiemy, w jakiej obecnie formie znajduje się Czarncki ze Zrywu, to jednak stawiamy na niego.

W wadze piórkowej walczyć będą dwie

parę: Marcinkowski — Grymin i Bagrow Guzewski.

Jedynie w pierwszym z nich możemy pować zwycięzcę tak na sto procent. Jest oczywiście Marcinkowski. Walka jego z Gryminem, mistrzem Polski juniorów powinna przynieść nam trochę emocji i na niezwykle wysokim poziomie.

W wadze lekkiej Mazur będzie miał ciwnika w Bonikowskim. Bonikowski nie na straconej pozycji. Jest młody i otrzaś już w ciężkich bojach i to nawet mistrzowskich. Liczymy tu na wynik remisowy.

TU BĘDZIE WIELE EMOCJI

W wadze półśredniej Olejnik ma spierać się z Trzęsowskim, przeciwnikiem w zaskakującym o kategorii. Olejnik, chociaż zaczął treningi podobno niedawno, nie da prawdopodobnie pokonać swemu przeciwnikowi. W każdym bądź razie spotkanie to będzie z pewnością niezwykle zażarte i emocjonujące od pierwszego uderzenia gongu.

W wadze średniej Rychtelski nie będzie miał łatwej rozprawy z Markiewiczem, który dobrą formę wykazał na turnieju juniorów, mistrzostwo Polski w Sopocie. Markiewiczże zrobić niespodziankę.

W wadze półciężkiej Urzędowicz walczy z Skrobirandą. Większe szanse da pierwszemu.

NIWADZIL — JASKÓŁA

W wadze ciężkiej, o ile dopiszą wyznaczeni przez kapitana ŁOZB zawodnicy, będzie mieli ciekawą walkę Niewadził — Jaskółka, drugą Zylis — Stec.

Niewadziła już dawno nie oglądaliśmy w ringu, nie wiemy więc, w jakiej jest obecnie formie, ale przypuszczamy, że chociażby w najlepszej, to z Jaskółką nie wygra „Jedną ręką”. W drugiej walce stawiamy na wileńskiego „Zubra” — Zylisa.

Dobrana czwórka

Drużyna KS Tramwajaz (Łódź) zdobyła tytuł drużynowego mistrza Polski na torze. Od lewej: Bek, Leśkiewicz Jerzy, Salyga, Grzelak.

Po ostatnim akcie międzynarodowego sezonu naszych tenisistów

W międzynarodowych mistrzostwach tenisowych Polski, które w ciągu ostatniego tygodnia odbywały się na kortach katowickich, tytuły mistrzowskie zdobyli:

Gra pojedyncza panów: Szigetti (Węgry).
Gra pojedyncza pań: Jadwiga Jędrzejowska.

Gra podwójna panów: Smoliński, Krejciak (Czechosłowacja).

Gra mieszana: Jędrzejowska, Hebdá.

Co poza tytułami mistrzów przyniosły nam mistrzostwa?

Przed wszystkim to, że tenisistów nasi nawiązali już kontakt z zagranicą, na który czekać musieli dwa lata. Skonecki I, Hebdá i Jędrzejowska. Kontakt ten nawiązali już kilka miesięcy temu, startując na największym turnieju świata wimbledonie, ale przecież na tych trzech nazwiskach nie możemy budować przyszłości tenisu polskiego. Młodzież nasza dotychczas była odcięta od tenisu europejskiego, skazana na samouków, bo przecież nie posiadamy w kraju nawet trenera. Wizyta więc dwóch Węgrów i trzech Czechów w Katowicach, którzy na swych listach państwowych zajmują jedno z pierwszych miejsc (Szigetti 2, Vad 6, Smoliński 8, Vrba 2 — 4), przyniesie niewątpliwie wiele korzyści naszym juniorom, którzy w większości znaleźli się w Katowicach, jak np. wszyscy juniorzy Legii warszawskiej.

Drugą dobrą stroną wizyty rakiet węgierskich i czeskich w Katowicach było to, że możemy w przybliżeniu już wyrobić sobie opinię o hierarchii naszego tenisu na rynku europejskim. Ołóż pod tym względem nie spodziewaliśmy się niczego dobrego. Brak piłek w kraju opóźnił znacznie trening naszych czolowych rakiet, a następnie brak przeciwników, również nie mógł pomyślnie wpłynąć na ich formę. Tymczasem po mistrzostwach katowickich widzimy, że z naszym tenisem nie jest znów tak bardzo źle, skoro taki Vrba, który na liście europejskiej zajmuje z Cernikiem jedno z 10 miejsc, aż z trzema naszymi tenisistami, Kończakiem w czerwcu, Skoneckim, a ostatnio w ćwierćfinale z Hebdą 6:3, 6:8, 6:4.

Porażki Hebdy z Szigettim w półfinale gry pojedynczej też nie należy brać tragicznie. Szigetti, jak donoszą z Katowic, był znacznie lepszy niż przed rokiem, a kto jest Szigetti, to wszyscy interesujący się tenisem, wiedzą.

Węgier jeszcze przed wojną, gdy klasa tenisa europejskiego była bez porównania wyższą od obecnej, prawie rok rocznie znajdował się na liście pierwszych dziesięciu tenisistów Europy. Dzisiaj Szigetti się zestarzał, ale i na liście węgierskiej zajmuje drugie miejsce po Asbóth'cie — międzynarodowym mistrzem Francji, a to przecież też coś znaczy.

Wjazd woła!

Piłkarze czescy mogą przyjechać do Łodzi

Drużyna piłkarska EKS-u otrzymała ofertę od drużyny czeskiej „Cechie Katlin” na rozegranie spotkania w Łodzi w dniu 30 bm. EKS wyraził swą zgodę, ale na przeszkodzie stanął zakaz PUFW sprowadzania przez siebie czasami drużyn zagranicznych do kraju. Przyjazd więc Czechów stanął pod znakiem zapytania.

Obecnie, jak się dowiadujemy, przeszkoda ta została usunięta. PUFW ze względu na to, że pertraktacje pomiędzy EKS-em a „Cechie Katlin” były przeprowadzone przed wydaniem zakazu, zgodził się zezwolić na wjazd piłkarzy czeskich do Polski.

W niedzielę piłkarze czescy mają się spotkać z teamem Widzew — Zjednoczone — TUR.

Dożynki Wielkiej Łodzi w ilustracji

Z meczu Zjednoczenie — ŁKS

Sowiński (Zjednoczenie — Bydgoszcz) grał w meczu z ŁKS. W tle: Wotosewicz (ŁKS).

Komunikat Zarządu

Spółdzielni Sprzętu Sportowego ZWM

Zarząd Sp-ni Sprzętu Sportowego ZWM w Łodzi podaje do wiadomości członkom, iż dnia 1 września 1947 r. odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołane na podstawie art. 47 ustawy o Spółdzielniach z dnia 29.10.1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495) w związku z reorganizacją i zmianą statutu Spółdzielni.

Początek N. W. Z. o godz. 11-tej w pierwszym terminie, o godz. 12-tej w drugim terminie bez względu na ilość członków, w lokalu Zarządu Miejskiego ZWM w Łodzi, Pl. Zwycięstwa 13.

Uchwała Zarządu z dnia 5.8.1947 r., protokół Nr 8. ZARZĄD

Olejnik szczęśliwym ojcem

Popularny pięściarz EKS-u, mistrz Polski w wadze półśredniej, Jerzy Olejnik został w tych dniach szczęśliwym ojcem drugiej już z rzędu córki.

Mistrz Polski jest nieco zawiedziony, gdyż oczekiwał spadkobiercy swego tytułu. Ale co się odwleczło, to nie uciecze...

DYZURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Krasiejskiej (Jaracza 32) Wagnera (Piotrkowska 67), Pytla (Kopernika 26), Kohana (Plac Kościelny 8), Hamburga (Główna 50), Groszkowskiego (11 Listopada 15), Raczyńskiego (Katna 54), Jarzębowskię (Ruda Pabianicka).